

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Mariana Kokeše, Ph.D., a JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **G. V.**
zastoupena advokátem Mgr. Jakubem Trávníčkem
sídlem Jílkova 2486/199, Brno

proti
žalovanému: **Magistrát města Brna**
sídlem Dominikánské nám. 196/1, Brno

za účasti osob zúčastněných na řízení:

1. A. K.
2. B. K.
3. P. L.

o žalobě proti rozhodnutí Magistrátu města Brna ze dne 19. 7. 2019, čj. MMB/0294644/2019,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.
- IV. Osobám zúčastněným na řízení se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Osoby zúčastněné na řízení (spoluvlastníci pozemku parcelní číslo 543 nacházejícího se v obci Brno v katastrálním území Židenice, na kterém stojí rodinný dům s adresou S. 933/14), podaly dne 27. 8. 2018 ve smyslu § 129 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), v rozhodném znění (dále jen „stavební zákon“), žádost o dodatečné povolení na změnu dokončené stavby „*provozovny S. 933/14*“ navržené za účelem změny provozovny s kanceláři na rodinný dům. Úřad městské části města Brna, Brno-Židenice (dále jen „stavební úřad“), rozhodnutím ze dne 3. 4. 2019, čj. BZID 04920/19/OVUP/Scp, požadované dodatečné povolení stavby vydal.
2. Žalobkyně se proti uvedenému rozhodnutí stavebního úřadu odvolala a v nynějším řízení brojí proti rozhodnutí žalovaného, kterým bylo o jejím odvolání rozhodnuto. Žalovaný výrok rozhodnutí stavebního úřadu částečně změnil a ve zbytku ho potvrdil.

II. Shrnutí žaloby

3. Žalobkyně uvedla, že se stavební úřad nevypořádal se všemi jejími námitkami, rozhodl na základě podkladů, které jsou v rozporu se zákonem, a neposoudil soulad podkladů se skutečným stavem i přes žalobkyní deklarovaný nesoulad. Ohraničení stavby, která je předmětem dotčeného řízení mělo být vymezeno v rámci hranice pozemku polohopisem dotčené stavby. Tím by bylo zamezeno latentnímu zpochybnění vlastnického práva ke zdi jejího domu na S. 16, která se nachází pod terasou.
4. Vzhledem k uvedenému navrhl, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného

5. Žalovaný uvedl, že se námitka žalobkyně míjí s předmětem vedeného správního řízení. I kdyby stavebník předložil požadované části dokumentace ohledně zdi pod terasou domu S. 14, tak by v žádném případě nemohly určit vlastnictví k této části stavby. Projekt stavby pouze zachycuje stavebně technický stav. Tato část dokumentace by na konečné rozhodnutí neměla vliv, neboť se netýká povolovaných úprav. Předložená dokumentace tedy představovala dostatečný podklad pro posouzení provedených stavebních úprav. Účelem předložení projektové dokumentace je posouzení konstrukčního řešení povolovaných stavebních úprav, nikoliv podrobný popis dalších částí stavby, které nejsou dotčeny změnou.
6. Vzhledem k uvedenému navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

IV. Posouzení věci soudem

7. Krajský soud v Brně (dále také „soud“) v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „soudní řád správní“), bez nařízení ústního jednání přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného a rozhodnutí stavebního úřadu vydané v prvním stupni, včetně řízení předcházejících jejich vydání, a shledal, že žaloba **není důvodná**.
8. Ze správního spisu vyplývá, že žalobkyně byla účastnicí předmětného řízení o dodatečném povolení předmětné stavby dle § 109 písm. e) ve spojení s § 129 odst. 2 stavebního zákona z titulu vlastnictví sousedního pozemku a stavby na něm (pozemek

parcelní číslo 542 nacházející se v obci Brno v katastrálním území Židenice, na kterém stojí objekt k bydlení s adresou S. 932/16).

9. Podstatou nynějšího sporu mezi žalobkyní a žalovaným je v zásadě kvalita či úplnost části projektové dokumentace, kterou předložily osoby zúčastněné na řízení pro účely dodatečného povolení předmětné stavby. Argumentace žalobkyně navazuje na námitku, kterou vznesla v řízení o dodatečném povolení stavby, když uvedla, že projektová dokumentace dostatečně nezohledňuje vzájemné oddělení obou nemovitostí a zřetelně neoznačuje konstrukce, které již nenáleží k budově osob zúčastněných na řízení. Tato námitka se konkrétně týkala zdi nacházející se v 1. NP za pilíři, které nesou terasu objektu osob zúčastněných na řízení. V žalobě dále rozvádí, že nedostatečným vymezením v projektové dokumentaci mělo dojít k latentnímu popření jejího vlastnického práva k předmětné zdi a stavební úřad tím pádem rozhodoval v rozporu se skutečným stavem.
10. V řízení o dodatečném povolení stavby se dle § 129 odst. 2 stavebního zákona přiměřeně užije mimo jiné ustanovení § 114 stavebního zákona. Toto ustanovení hovoří o námitkách účastníků řízení a z odstavce 1 vyplývá, že účastník řízení (o dodatečném povolení stavby) může uplatnit námitky *proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud je jimi přímo dotčeno jeho vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věčnému břemenu k pozemku nebo stavbě*. Z povahy věci dále vyplývá, že námitky účastníka řízení musí být pro dané řízení relevantní, resp. musí se týkat předmětu daného řízení (v nynějším případě tedy dodatečně povolované stavby).
11. Pro rozhodnutí o nynější věci je klíčové, že řízení nebylo vedeno za účelem posouzení podmínek pro realizaci stavby celého objektu na S. 933/14, ale šlo pouze o posouzení vybraných změn již existující dokončené stavby tohoto objektu. Z žaloby se zdá, že žalobkyně tento klíčový aspekt pomíjí a její žalobní body tak směřují vesměs mimo podstatu nynějšího řízení.
12. Ke konkrétnímu předmětu nynějšího řízení soud na základě správního spisu zjistil následující. Stavební úřad svým rozhodnutím ze dne 3. 4. 2019 k žádosti osob zúčastněných na řízení dodatečně povolil stavební úpravy v 1. a 2. NP objektu S. 933/14, které byly dále upřesněny prostřednictvím rozhodnutí žalovaného. Žalovaný změnou části výroku uvedeného v rozhodnutí stavebního úřadu vyhověl jedné z odvolacích námitek žalobkyně, kterou poukazovala na nepřesnost spočívající v tom, že se mezi terasami domů S. 14 a 16 ve 2. NP nenachází dělicí zeď, ale jde o zeď, která patří k jejímu domu na S. 16. Dodatečně povolená stavba tedy spočívala pouze v následujících změnách dokončené stavby S. 933/14 (bez rozlišení, zda se jednalo o změny v době vydání dodatečného povolení již realizované, nebo o změny navržené za účelem dokončení změny stavby):
 - na obou nadzemních podlažích šlo o změnu vnitřní dispozice nenosných příček za účelem změny užívání provozovny na bydlení;
 - v 1. NP šlo o zvětšení okenního otvoru ve dvorní fasádě na otvor pro francouzské okno a o zmenšení dveřního otvoru (garážová vrata) v uliční fasádě na okenní otvor;
 - ve 2. NP šlo o vystavění a navýšení dělicí stěny umístěné na terase domu S. 14 podél stávající stěny domu S. 16; o změnu tvaru a velikosti okenního otvoru s balkonovými dveřmi na otvor pro francouzské okno.

13. Soud se po prostudování věci ztotožnil se závěrem správních orgánů a má rovněž za to, že nynější řízení o dodatečném povolení stavby vzhledem ke svému předmětu, neposkytuje žádný prostor pro řešení vlastnického práva ke zdi, které se předmět řízení (resp. dodatečně povolené změny stavby) žádným způsobem nedotýkají. Žalovaný tudíž vypořádal námitku správně, když konstatoval, že je pro vedené řízení irelevantní.
14. Z výše popsaných dodatečně povolených změn a jejich zakreslení v projektové dokumentaci jednoznačně vyplývá, že příslušné stavební úpravy žádným způsobem do předmětné zdi (nacházející se v 1. NP za pilíři nesoucími terasu domu S. 14) nezasahují (srov. také obsah technické zprávy č. D.1.1.1). Pokud by tomu bylo naopak, tak by otázka vlastnického práva k předmětné zdi, do níž by mělo být (dodatečně povolenou) stavbou zasaženo, musela být na základě námítky žalobkyně jednoznačně vyřešena (v souladu s § 114 odst. 3 stavebního zákona buď dohodou účastníků řízení, nebo případně rozhodnutím soudu – srov. např. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 30. 10. 2014, čj. 62 A 26/2013-177). Jelikož nešlo o tuto situaci, tak stavební úřad (potažmo žalovaný) nebyl povinen příslušnou námitku žalobkyně vypořádat jiným způsobem, než učinil.
15. Pro úplnost soud dodává, že žalovaný správně poukázal na to, že ani projektová dokumentace splňující požadavky žalobkyně by nemohla sama o sobě založit vlastnické právo žalobkyně (potažmo osob zúčastněných na řízení). Nadto lze poukázat na to, že v příslušném výkresu projektové dokumentace zachycujícím navrhovaný stav v 1. NP (výkres č. D.1.1.4), je u zakreslení hranice stavby v předmětných místech uvedena informace „*přepokládaná hranice parcely – parcela ani objekt nebyly pro vyhotovení této stavební dokumentace geodeticky zaměřeny*“.
16. Žalobkyně tedy nemohla být vzhledem k předmětu řízení o dodatečném povolení stavby úspěšná ani s námitkou, že stavební úřad (potažmo žalovaný) rozhodoval v rozporu se skutečným stavem, ani s námitkou rozporu projektové dokumentace s právními předpisy. Obě tyto námitky totiž spojovala právě s (ne)zakreslením předmětné zdi, která se nachází mimo předmět nynějšího řízení, tedy mimo zájem stavebního úřadu (potažmo žalovaného). Dle ustanovení § 111 odst. 1 písm. b) stavebního zákona je stavební úřad sice povinen ověřit úplnost a přehlednost projektové dokumentace, nicméně i tento požadavek je nutno vykládat ve spojení s předmětem konkrétního řízení. Žádné vady projektové dokumentace týkající se vymezeného předmětu řízení nebyly ze strany žalobkyně namítány.

V. Závěr a náklady řízení

17. Při přezkumu napadeného rozhodnutí ve smyslu § 75 odst. 2 věta první soudního řádu správního soud shledal podanou žalobu nedůvodnou. Proto ji podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.
18. O náhradě nákladů soudního řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto dle úspěchu ve věci (srov. § 60 odst. 1 soudního řádu správního). Právo na náhradu nákladů řízení náleží plně úspěšnému žalovanému. Jelikož mu nevznikly náklady přesahující jeho běžnou administrativní činnost, nebyla mu náhrada přiznána.
19. O náhradě nákladů soudního řízení osob zúčastněných na řízení bylo rozhodnuto dle pravidel uvedených v § 60 odst. 5 soudního řádu správního. Jelikož jim soud neuložil žádnou povinnost a návrh na přiznání dalších nákladů řízení nebyl vznesen, nebyla jim náhrada přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 19. května 2021

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu